

Shalom

Israelsmissionens blad nr. 2 – juni 2023. 118. årgang

NÅR DE BLIVER OMGIVET
AF TROENDE OG BLIVER
OPMUNTRET OG STØTTET
I TROEN, GØR DET EN
VERDEN TIL FORSKEL
FOR DEM.

- David Phillips, leder af Ebenezerhjemmet

Læs hele artiklen på s. 6-7

OM OS

Israelsmissionen arbejder for, at flere jøder må lære Jesus at kende, og det har vi gjort siden 1885. Vi bekæmper antisemitisme i enhver form, vi drømmer om fred og forsoning i Mellemøsten, og vi ønsker at berige kirken i Danmark ved at fortælle om kristendommens jødiske rødder.

I bladet her inviteres du med ind i arbejdet i håbet om, at du vil blive inspireret, opmuntret og bevæget af Guds mission.

TAK!

Landsstyret har netop haft bestyrelsesmøde. Fra dem til dig: Tak, fordi du støtter os. Det er vigtigt, for at vi fortsat kan række Jesus tilbage det jødiske folk.

INDHOLD

NYT FRA KØBENHAVN 04

NYT SABBATFÆLLESKAB SKABER
GLÆDE OG BEGEJSTRING

KORT NYT 05

DEN PERSONLIGE VINKEL 06

NY LEDER PÅ EBENEZERHJEMMET
DRØMMER OM AT UDVIDE

LEDER

FORARGENDE OMSORG

Måske er der ikke noget andet folk i verden end jøderne, som kirken i den grad har været dårlige nyheder for. Kirken har ofte ikke talt stærkt nok op imod antisemitismen og har også selv bidraget til den. F.eks. har jøderne op igennem historien fået skylden for Jesu død med henvisning til Matthæus 27:25. En grotesk tanke.

For det første insisterede Jesus på, at ingen tog hans liv fra ham, men han satte det til af sig selv. For det andet burde vi vel med tanke på Jesu døds betydning i stedet takke jøderne. Eller...? Nej, beskyldningen bliver absurd. Ikke desto mindre så Pave Benedikt det nødvendigt så sent som i 2011 at slå fast, at jøderne ikke var skyld i Jesu død.

Jeg tænker på, at hvis man er blevet opmærksom på, at man har behandlet nogen meget forkert, så er man normalt ekstra opmærksom på at være særligt gode ved dem fremadrettet. Og har vi noget bedre at dele med det jødiske folk end jøden Jesus, som gav sit liv også for dem?

Der er jøder, der bliver forarget over, at kristne kan finde på at adressere dem med evangeliet. Og med historien in mente forstår man godt, at vi ikke har stor troværdighed. Men historien må ikke få os til at lade være med at dele Jesus med det jødiske folk. Tværtimod! I en skrivelse fra Jews for Jesus lyder det sådan: "Vi jøder, som har fundet liv i troen på Jesus, genkalder, hvordan vi først oplevede det fornærmende at blive præsenteret for evangeliet. *Men nu takker vi Gud for dem, der havde omsorg nok for os til at fortælle os det, som vi ikke havde lyst til at høre.*"

Christian Rasmussen

Christian Rasmussen,
generalsekretær i Israelsmissionen

NYT FRA KØBENHAVN

NYT SABBATFÆLLESSKAB SKABER GLÆDE OG BEGEJSTRING

Anegrete Mariotti er en af de danske jøder, der tror på Jesus. Hun har fundet hjem i Israelsmissionens sabbatfællesskab i København, hvor de livligt diskuterer tro, liv og jødiske rødder.

Tekst: Maria Strøm Risbjerg, kommunikationsmedarbejder

Foto: Mads Bjørn Thuren, dialogmedarbejder

Snakken går, når den lille sabbatgruppe for Jesustroende jøder mødes i København. Gruppen er sat i søen af vores dialogmedarbejder Mads Bjørn Thuren, har eksisteret siden jul og består af både gamle og unge.

En af dem, som er særligt glad for fællesskabet, er Anegrete Mariotti, der er vokset op på Indre Nørrebro i København. Hendes far var jøde, men religion fyldte aldrig i hendes opvækst. I stedet brugte hun store dele af sit liv på at rejse verden tynd. Men livet tog en drejning, da en veninde tog hende med på retræterejse til Tahiti i Fransk Polynesien. Her bød hun Helligånden velkommen, og i dag er troen på Jesus en central del af hverdagen.

Når gruppen mødes, begynder aftenen med den rituelle sabbatindledning. To lys bliver tændt, og de skiftes til at bage det jødiske fletbrød challah, som de spiser sammen, mens de takker Gud for sabbatten og hvilen. I sabbatfællesskabet har Anegrete fundet et sted, hvor hun føler sig 100% accepteret, og hvor

hendes jødiske rødder er en naturlig del af hendes tro på Jesus:

“Det er vigtigt for mig at mødes med sabbatgruppen, for der har jeg fællesskab med jøder, der tror på Jesus Kristus.”

Efter sabbatindledningen spiser de et dejligt måltid sammen, og derefter bliver der holdt et oplæg om en jødisk helligdag eller tematik, som trækker tråde til Bibelen. Der bliver diskuteret livligt og bragt forskellige perspektiver på banen, og det er Anegrete glad for:

”Vi diskuterer, hvad der er blevet læst op. Hvad man synes om det, og hvad man tænker i forhold til troen. Vi er ikke nødvendigvis enige, så det er virkelig spændende.”

Inden de siger farvel, beder de altid for hinanden – og for Israel og den antisemitisme, mange danske jøder oplever. Det vil Anegrete også opmuntre Israelsmissionens venner til at gøre.

KORT NYT

NYT FRA KONTORET

TAK FOR DEN STORE INDSATS

Til sommer stopper to af vores studentermedarbejdere. Maria Strøm Risbjerg, som siden 2016 har arbejdet primært med vores kommunikation, og Mads Bjørn Thuren, som de sidste 3 år har været dialogmedarbejder i København. Stor tak for jeres engagement, og Guds velsignelse over jeres fremtid.

NYT FRA ISRAEL

GANG I NY CAFÉ

Hvis du var med til vores årsfest i marts, husker du måske, at vores partner Jews for Jesus har startet en café i Tel Aviv?

Her er den! Generalsekretær Christian Rasmussen var for nyligt forbi til en snak og en god kop kaffe. De lokale i Tel Aviv er også ved at blive kendt med stedet.

“Den gode kop kaffe er et mål i sig selv, men Jews for Jesus handler primært om, at jøder skal lære Jesus at kende, og det er et dejligt sted og en afslappende måde at møde de lokale på og få alle mulige samtaler med dem,” fortæller Christian.

Vi glæder os over partnerskabet med Jews for Jesus og over, at der nu er endnu en platform, hvor de gode nyheder om Jesus bliver fortalt til jøder i Tel Aviv. Hvis der er gået en skarp barista tabt i dig, og du har lyst at være med, så kontakt os endelig.

DET SKER

ARRANGEMENTER

Der er **Holmsborg Bibelcamping** i uge 30, 2023. Tilmeld dig på kfum-kfuk.dk/holmsborgbibelcamping

Konference i samarbejde med Dansk Missionsråd i Aarhus d. 24. oktober 2023. Tema: Kirken og det jødiske folk. Find programmet på vores hjemmeside.

Studiedag om Johannes' Åbenbaring i København, d. 20. april 2024. Program følger.

Israelsmissionens årsmøde finder sted i København, d. 21. april 2024. Program følger.

Prædiken i Kontekst, studietur til Israel, d. 11-19. marts 2024. Læs mere på israel.dk

Vi tager gerne ud til møder og oplæg i hele landet. Skriv til os på kontor@israel.dk, hvis du vil have os ud til din kirke eller dit fællesskab.

BED FOR

ISRAELSMISSIONEN

BRUG MIG!

Du er meget velkommen til at tage denne bedefolder ud af bladet og bede med, når du har mulighed for det. Mange tak for din bøn for arbejdet!

Mandag: Den Danske Kirke i Jerusalem

- Bed om trivsel og glæde i tjenesten for præstefamilien, Elisabeth og David Serner og børnene Naomi og Nathanael
- Bed for de israelere, som de er i kontakt med; at de må få et møde med Jesus
- Bed for danskerne i kirken; at de bliver opmuntrede til at dele Jesus med mennesker omkring dem og får større indblik i kristendommens jødiske rødder

Tirsdag: Arbejdet i København

- Bed for dialogarbejdet blandt jøder i København
- Tak og bed for det lille messianske fællesskab, der samles én fredag hver måned

Onsdag: Immanuelkirken og Ebenezer

- Bed for menigheden i Immanuelkirken og de over 100 israelere, der besøger kirken ugentligt
- Bed for beboere og ansatte på Ebenezerhjemmet i Haifa og for den nye leder David Phillips

Torsdag: Forsoning og studenterarbejdet

- Bed for Musalaha og deres arbejde for forsoning i Israel/Palæstina
- Tak for studenterbevægelsen FCSI og for de mere end 190 jødiske, arabiske og internationale studerende, der netop har været på lejr. Bed om, at de små studiestedsfællesskaber styrkes, og at de må få mod til at være åbne om deres tro på Jesus

Fredag: De messianske jøder i Israel

- Bed for de 15.000 medlemmer af messianske menigheder; at de må styrkes i troen og vidne om Jesus
- Bed for Caspari Centers udrustning af den messianske bevægelse og om en ny leder for stedet

Lørdag: Sekretariat, frivillige og bagland

- Bed for medarbejdere og frivillige i Israelsmissionen og Israelsmissionens Unge. Bed for Joakim Hjorth, der er ansat som ny netværkskoordinator i IU
- Tak for alle, der støtter vores arbejde. Bed om, at flere vil være med i vores kald til at række evangeliet tilbage til det jødiske folk

ORD TIL EFTERTANKE

Jeg ledte egentlig efter en bog om Peter Plys, da jeg pludselig fik øje på det lille kors af oliventræ. Det lå gemt i en fletkurv under et plysset vattæppe i vores kolonihavehus – hvordan det var endt der, har jeg ingen anelse om. Men pludselig rejste mine tanker tilbage til sidste forår, da min mand Rasmus og jeg besøgte Israel hen over påsken.

Mens vi maste os gennem folkemængderne i Jerusalem Langfredag på Via Dolorosa, knugede jeg korset hårdt i min hånd. Gaderne var fulde af folk fra hele verden. Hvad der skulle have været en særlig tid til eftertanke, blev forstyrret af høje brag fra raketter og bevæbnede soldater, der stod vagtsomme på ethvert gadehjørne.

Ugerne op til havde mildest talt været kaotiske. Vi havde måttet overnatte i Immanuelkirken spontant, da en terrorist havde skudt vildt omkring sig tæt på det sted, vi boede. Det var surrealistisk. Det var meningsløst. Det gjorde ondt indeni.

Og der gik vi så på Via Dolorosa, skridt for skridt, samme vej, som Jesus havde gjort det 2000 år forinden. Jeg forestiller mig, at disciplene også havde mistet håbet den dag. At det havde været umuligt for dem at gennemskue, hvordan al den elendighed kunne betyde sejr.

Men Gud vidste det. Det lille kors, det lille stykke ubetydelige træ, der lå i min hånd, og som havde ligget gemt under et lille plysset tæppe, var verdens største gave.

Og jeg tog et skridt videre, stadig overvældet af verden omkring mig, men uendeligt taknemmelig for, at langfredags håbløshed ikke var et punktum, men et komma.

”Du forvandlede min klage til dans, du tog min sørgedragt af mig og klædte mig i glæde” (Sl 30, Bibelen 2020).

Af Maria Strøm Risbjerg, kommunikationsmedarbejder i Israelsmissionen

DEN PERSONLIGE VINKEL

NY LEDER PÅ EBENEZERHJEMMET DRØMMER OM AT UDVIDE

Tekst: Benna Fredsgaard Merrill,
kommunikationsansvarlig i Israelsmissionen
Foto: Privat

Ebenezerhjemmet er fyldt af taknemmelige ældre, som nyder at dele troen åbent med hinanden. Flere vil gerne bo på stedet, men som det er nu, er der ikke kapacitet til det. Det håber hjemmets nye leder, David Phillips, at der bliver i fremtiden.

Ebenezerhjemmet åbnede dørene i 1976 – samme år som dengang 5-årige David flyttede til Israel fra Holland. Han blev tilknyttet hjemmet midt i sit arbejdsliv som ingeniør i forbindelse med etableringen af et beskyttelsesrum. Efterfølgende, i 2011, takkede han ja til en stilling som bygningsansvarlig, i 2021 blev han souschef, og i starten af i år overtog han stafetten som leder for hjemmet.

”De første måneder har været udfordrende, for jeg har skullet lære at bære al ansvaret, ikke kun for faciliteter og vedligehold, men også for de mennesker som bor og arbejder her,” siger David og fortæller videre: ”At tage sig af de ældre troende, handler ikke kun om deres fysiske og mentale helbred; det handler også om at støtte dem åndeligt. Vi stræber efter at få dem til at se, at selvom de måske mister deres fysiske evner og styrken til selv at gøre ting, så har deres liv stadig stor mening i Guds rige, og de er enormt værdifulde i Guds øjne og også i vores.”

Hver uge er der mindst én seriøs henvendelse med ønske om plads på hjemmet, men vi har ikke nok kapacitet, så der er mange, vi desværre ikke kan tage ind.

- David Phillips

Hver dag mødes både beboere og personalet til andagt og bøn, men beboerne tager også selv initiativ til at bede med hinanden. Som David siger, er der ingen tvivl om, at Ebenezerhjemmet på den måde er noget særligt: ”De elsker, at de kan snakke åbent om deres tro.” Han mærker tydeligt, at det gør en forskel for de ældre, som kommer til hjemmet: ”Nogle har været meget nedtrykte, når de er kommet til Ebenezer, men når de bliver omgivet af troende og bliver opmuntret og støttet i troen, gør det en verden til forskel for dem.”

Udvidelse og mangel på ansatte fylder

Der er særligt to udfordringer og bedemner, som David fremhæver.

”Vi arbejder på at udvide hjemmet. Hver uge er der mindst én seriøs henvendelse med ønske om plads på hjemmet, men vi har ikke nok kapacitet, så der er mange, vi desværre ikke kan tage ind. Og det er hårdt, når vi ved, at Ebenezer er det eneste hjem i Israel for og drevet af troende.”

”Bed gerne for, at vi får nye, dedikerede medarbejdere. Tidligere kunne frivillige arbejde som ansatte, men de israelske love er blevet ændret, så de nu kun må være ekstra hænder. Det gør det sværere for os at finde nok kvalificerede folk, og flere af vores ansatte nærmer sig pensionsalderen.”

Tak for forbøn for Ebenezerhjemmet.

Ebenezerhjemmet i Haifa, som det står nu, med plads til 48 beboere ▶

Vær med til at styrke og udruste den messianske bevægelse

“Caspari Centers undervisning af lokale ledere for børn er usammenlignelig og har gennem et par årtier været med til at udruste den messianske bevægelse i dette vigtige arbejde. Arbejdet er på vej ind i en ny fase, hvor det bredes længere ud, så ikke bare ledere, men også forældre udrustes, og oplæringen af børnene ses i kontekst af familien og ikke kun af menigheden.

Caspari Center søger også at undervise den globale kirke om dens jødiske rødder og om den messianske bevægelse – bl.a. gennem kurser, den nyudgivne bog Jesus-believing Israelis, den halvårslige Mishkan journal og meget mere.

Caspari er et unikt sted, der når længere ud, end dets begrænsede ressourcer tilsiger.”

David Serner, Præst i Den Danske Kirke i Jerusalem

Støt Caspari Center på
MobilePay-nr: **504500**.
Mange tak for din gave!

MobilePay